

ERKÂN

MAYIS 2024

1. SAYI

GÜNEYSU OSMAN
ERKAN KIZ ANADOLU
İMAM HATİP LİSESİ

ERKÂN

GÜNEYSU OSMAN ERKAN KIZ ANADOLU İMAM HATİP
LİSESİ RESMİ YAYIN ORGANI

YIL:1 SAYI:1
MAYIS 2024

SAHİBİ
OSMAN ERKAN KIZ ANADOLU İMAM HATİP LİSESİ

ADRES
ESKİ CAMİ MAH. YARIMADA NO 1
GÜNEYSU / RİZE

WEB SİTESİ
[HTTP://GOEKÄHL.MEB.K12.TR](http://goekahl.meb.k12.tr)

TELEFON
04643441378

DERGİ TASARIMI
HALİL İBRAHİM ÇOLAK

İÇİNDEKİLER

- 2 - OKULUMUZ
- 3 - MERHUM HACI OSMAN ERKAN
- 4 - SUSMA ÖĞRETMENİM SAKIN SUSMA
- 5 - FİLİSTİN HAYIR KERMESİ
- 6 - GİZGİLERLE HADİSLER
- 7 - ETKİNLİKLERİMİZ
- 9 - ÇANAKKALE GEÇİLMEZ
- 11 - LABORATUVARIMIZIN AÇILIŞINI YAPTIK
- 12 - NE DEMEK İSTİYOR
- 14 - ZOMBİ MANTARLAR
- 15 - BAŞARILARIMIZ
- 17 - VERİMLİ DERS ÇALIŞMA
- 18 - BİR GÜZ ZAMANI DÜŞMEYEN YAPRAK

MUSTAFA AYDIN

OKUL MÜDÜRÜ

OKULUMUZ

Yeni bir dergi, yeni bir baharın müjdesiyle merhaba.

Okulumuz Osman Erkan Kız Anadolu İmam Hatip Lisesi olarak her geçen gün gelişen, yenilenen çalışmalarımız ve başarılarımızla hedeflerimizi yükseltme gayreti içerisindeyiz. İşte bu gayretin göstergelerinden biri olan, elinizde tutmuş olduğunuz Erkân dergisiyle taze bir heyecan ve sevinci yaşıyoruz.

Öğretmenlerimiz, öğrencilerimiz, velilerimiz ve idari kadromuzla Türkiyemizin şirin ve yeşil ilçesi Güneysu'da sakin bir ortamda eğitim öğretim faaliyetlerini uzun yıllar boyu sürdüren okulumuz, öncesinde Güneysu İmam Hatip Lisesi ve Osman Erkan Anadolu İmam Hatip Lisesi, sonrasında ise Osman Erkan Kız Anadolu İmam Hatip Lisesi olarak, hizmet verdiği yıllardan beri Rize ilimizde başarıya imza atmış güzide bir eğitim kurumumuzdur. Erkân dergimiz bu ilk ve sonraki sayılarıyla, diğer yayınlarımızın da müjdecisi olmak üzere sesimiz ve görüntümüz olacak inşallah.

Toplumumuzun önde gelenleri, söz sahipleri, büyükleri, üstleri olmaları ümidiyle yetiştirmeye çalıştığımız değerli öğrencilerimizle, önde ve öncü okulumuz Osman Erkan Kız Anadolu İmam Hatip Lisesinde her günümüz bir önceki günden daha bereketli geçmektedir. Okulumuzda hepimiz ulvî bir mefkûreyle, "Önde ve Öncü gençlik için her gün daha ileriye" şiarıyla çalışmaya devam ediyoruz. İlerlediğimiz yol, istikamet ve maarif yoludur. Bu yolda idarecilerimizden öğretmenlerimize, bütün maarif kadromuzla köklü ilim geleneğimizi ihya edebileceğimiz, geleceğin nesillerine geleceğin eğitimi verebileceğimiz sosyal, akademik ve manevi alanlarda gelişimlerini sağlayabileceğimiz çalışmalar yürütüyoruz.

Öğrencilerimizin her birinin ayrı ayrı şahsiyetler olduğu bilinciyle, kendilerine özgü meziyetleri ortaya çıkarıp onların yetenek ve idealleri doğrultusunda en iyi şekilde eğitim alabilmeleri için uğraş veriyoruz. Bu minvalde veli, öğretmen ve öğrencilerimizle kendimize yeni bir vizyon belirlemiş bulunuyoruz.

Vizyonumuz:

"İstişareye, bilgiye ve yeteneğe önem veren bir yönetim anlayışıyla, akademik başarısı yüksek, Arapça'ya, İslami ilimlere hâkim, müspet bilimin ve çağın bilgi ve teknolojisine haiz, milletine ve insanlığa hizmeti vazife addeden; ahlaklı; adalet, feraset ve sorumluluk sahibi, öncü nesiller yetiştiren bir kurum olmak."

Tarih içerisinde birçok zorlukları atlatan aziz milletimizin dünya genelinde hak ettiği yere gelebilmesi için ileride tüm insanlığa faydası dokunacak nesilleri yetiştirmekten büyük bir onur duyuyoruz. Umuyoruz ki şimdinin gençleri, yarının yetişkinleri olan bu nesil, dünyanın neresinde hangi ırktan, dinden, mezhepten, mezhepten olursa olsun, haksızın karşısında haklının yanında; zalimin karşısında mazlumun yanında olabilmek için, her açıdan kendisini en iyi şekilde yetiştirecektir.

Tüm bu söylediğimiz şeyler çerçevesinde ERKÂN dergimizin 1. sayısını sizlerle buluşturuyoruz. Bu vesileyle, okulumuza maddi manevi katkı sunan resmi ve sivil tüm müesseselerimize çok teşekkür ediyorum.

Dergimizin hazırlanmasında emeği geçen Sosyal Bilgiler Öğretmenimiz Halil İbrahim ÇOLAK'a ve diğer öğretmenlerimize, öğrenci ve velilerimize gönülden teşekkür ediyorum. Önde ve Öncü bir gençlik için her gün daha ileriye, sevgi, saygı ve muhabbetlerle...

MERHUM HACI OSMAN ERKAN

Hamd âlemlerin Rabbi olan Allah'a, salat ve selam Peygamber Efendimiz Hz. Muhammed (s.a.v) aline ve ashabına olsun; Ebû Hureyre'den (r.a) rivâyet edildiğine göre Rasûlullah (s.av) şöyle buyurdu: "İnsan öldüğü zaman amel defteri kapanır. Üç kimse bundan müstesnadır: Sadaka-i câriye (kesintisiz sadaka), yararlanılan ilim (bilgi-hikmet) ve dua eden hayırlı evlat." Bu Hadisi Şerifi rehber edinerek bizlerde okulumuzun çıkartmış olduğu ERKÂN dergimizin ilk sayısında Merhum Osman ERKAN'ın anısına manevi bir hatıra bırakmak istedik .

Merhum Osman ERKAN, şu anda okulumuzun eğitim ve öğretim faaliyetlerine devam ettiği arsaya bağışlayarak hem ilim faaliyetlerinin devamlılığını sağlamış hem de kendisi için bir hayır kapısını açık bırakmıştır. Zira insan için daha sonra faydalanılacak olan eser ve işler bırakmak hayırla yad edilmeye vesile olur. Talibin de dediği gibi;

" Gönül yap yıkmağa cehd etme âbâd olmak istersen,
Beyim sâhib-eser ol hayr ile yâd olmak istersen."

Hayır ile yad edilmek aynı zamanda Kuran-ı Kerimde Hz. İbrahim'in de duasıdır. Hz.İbrahim (a.s) şöyle dua etmiştir:" Arkadan gelecekler içinde iyilikle anılmayı bana nasip eyle!" Rabbim ömrümüzü iyi işler yaparak, iyi anılmayı hepimize nasip etsin.

El- Mütenebbî ise;

"Öldükten sonra da adının dillerde dolaşmasına çalış.

Çünkü hayırla anılmak insan için ikinci bir ömürdür." diye öğüt veriyor bizlere. Rabbim bizlere bu öğüt ve dualardan faydalanıp hayırla yad edilecek bir hayat bırakmayı nasip etsin

Satırda ve sudurda kalması niyeti ile okulumuzdaki hafızlar ile Osman ERKAN'ın ruhu için hatim yaptık ve öğrencilerimizle hatim duasını merhumun mezarını ziyaret ederek gerçekleştirdik. Bu dergi vesilesi ile bizimle birlikte hatim yapan kıymetli öğrencilerimize ve Merhum Osman ERKAN'ın kabir ziyaretinde ve anılarını anlatarak bize eşlik eden kız kardeşi Hatice ÖZTÜRK hanımefendiye ve sevgili torunu Aleyna Hanım'a teşekkür ediyoruz.

SUSMA ÖĞRETMENİM, SAKIN SUSMA!

İbrahim KANDEMİR
Müdür Yardımcısı

Öğretmenim, bugün bana bir şeyler öğretmeni istiyorum.

Endişe etme, bilmediğin şeyler değil bunlar. İçinden geçiyordur, çok mu önemli diye, zamanın yok belki.

Ama öğretmezsen geleceğin ışıkları bir bir sönüverecek. Karanlık içinde kalacak insanlık, sonu gelecek.

Merak içinde mi kaldın yoksa nedir bunlar diye?

Söylüyorum işte. Sakın susma öğretmenim!

Önce bana O'nu öğret. Hiçbir şey yokken O'nun var olduğunu, her şeyin O'ndan geldiğini öğret. O'ndan gelip yine O'na döneceğimi öğret. Her derdin devasının O'nda, her sorunun cevabının O'nda olduğunu öğret. Gerçek huzur arayan olursa şu dünyada ancak O'na teslim olanların bulacağını öğret.

Sevgiliyi de öğret bana, kurtuluşum için verdiği savaşı da... Serilmişken zamanın tüm güzellikleri ayağının önüne, ümmetinin kurtuluşu için çektiği cefayı öğret.

Sevmeyi de öğret bana. Olur ya kavuşursam sona ermesin. Gözümden uzak diye araya hasret girmesin. Bir gün olur sınırırsam ateşte yanarcasına, acı bir söz dilimden dökülmesin.

Bana merhameti de öğret. Bir akşam televizyon izlerken haber bülteninde, bombalar altında kalmış bir binanın enkazından çıkarılan parçalanmış bir bebeğin cesedinin başında anne ve babasının feryadını izlerken ve buna yer gök ağlarken, ne can sıkıcı şeyler deyip de başka bir kanala geçmeyeyim. Olur ya kalbinin ta orta yerinden yara almış bir yürek görürsem yolda merhamet dilenen, göz bebeklerine bir bakışta acısını anlayıp ona el uzatabileyim.

Öğretmenim biraz da görmeyi öğret bana. Bakılmaktan öte olsun gördüğüm. Kolay değil biliyorum, keskin bir bakış lazım. Başımdaki gözle değil kalbimdeki gözle görebileceğim şeyleri öğret bana. Olur ya görürsem içim rahat, kalbim huzur dolsun.

Adaleti de öğret bana. Hak yemeden hakkına razı olmayı... Kendinden yana olanı değil, Hâk' tan yana olanı sevmeyi... Hak yerim korkusuyla belki hakkımdan bile uzak kalmayı öğret bana.

Biraz da emaneti öğret bana. Özgür bir vatanım olsun, içinde rahatça nefes alayım diye dökülen kanların, çekilen acıların yükü varken sırtımda, öyle yan gelip de yatmayayım.

Zor belki ama hikmeti de öğret bana. Derin bir feraset gücüm olsun. Herkes sığ düşünürken olaylarda, ben gerçek yüzünü görebileyim. Herkes bir sınav kaybettim diye ağlarken, ben ders alıp karlı çıkabileyim.

Öğretmenim, zenginliği öğret bana. Öyle parayla elde edemeyeceğimi... Yolunun kanaatten geçtiğini... Sahip olduklarımızın esaretinde yaşamamanın huzur getirmediğini öğret bana. Öyle zengin olayım ki kazanınca da kaybedince de kalbim yerinden oynamasın.

Biraz da ekonomi öğret bana. Yatırım yapmayı... Getirisi yüksek olsun. Bire on, bire yedi yüz. Gelecekte değil ebediyette kar sağlasın. Gün gelir de kimse bulamazsam bana el uzatan, arkamda olup bana el dayasın.

Ha unutmadan, ölümü de öğret bana. Korkacak bir şey olmadığını... Sevgiliye giden yol sevince gülistan olur. Ecel perde Azrail dost olur.

Öğretmenim, biliyorum çok şey var öğreteceğin. Zamanın dar, işin çok... Olsun, vakit buldukça anlat bana. Sen anlatmazsan geleceğin ışıkları bir bir sönüverecek. Karanlık içinde kalacak insanlık, sonu gelecek. Çok işin var biliyorum ama sakın susma, susma öğretmenim!

FİLİSTİN HAYIR KERMESİ

Filistin. Müslümanların ilk kiblesi olan Mescid-i Aksa'yı içinde barındıran ülke. Hz. Ömer'in emaneti, Selahaddin Eyyübi'nin gülümsemesi, Yavuz Sultan Selim Han'ın mührü. Üç semavi dinin de kutsal kabul ettiği coğrafya. Fakat bugün çocukların, kadınların hatta insanlığın öldüğü ülke. Hümanist olduğuna inandırıldığımız, insan hakları masallarıyla Kaf Dağı'nda gördüğümüz "Medeni(!)" Batı'nın gözleri önünde en ağır soykırımın yapıldığı ülke.

Bugüne kadar elimizden dua etmekten başka bir şey gelmediğini düşünerek için için ağlarken maddi olarak da bir şeyler yapabileceğimize inandık. Bu hedef doğrultusunda Değerler Kulübü olarak geliri Filistin hesabına aktarılmak üzere bir kermes düzenlemeye karar verdik. Bu fikri sunduğumuz andan itibaren gerek okul idaremiz gerek öğretmen arkadaşlarımızdan müthiş bir destek gördük. Velilerimize yaptığımız duyurunun ardından beklentilerimizi de aşacak şekilde el emeği ile hazırlanmış ürünler ile standımız dolup taşıdı. Sadece gönderdikleri yiyecekler ile değil evlatlarının ceplerine kermese destek olmak için koydukları harçlıklar ile de bize destek olan velilerimize ne kadar teşekkür etsek azdır.

Bu emek ve yardımseverliğin sonucunda toplanan 15.855 TL yardım Türk Diyanet Vakfı'nın "Filistin" hesabına aktarılmıştır. Evet bu meblağ bölgedeki felaketin boyutu ve devletimizin bölgeye yaptığı yardımlar yanında okyanusta bir damladan farklı değildir belki. Fakat biz Hz. İbrahim ateşe atıldığında ağzıyla su taşıyan karınca misali tarafımızı belli ettiğimize inanıyoruz.

Kermesimiz için yaptığımız daveti kırmayarak onca iş gücü arasında okulumuza teşrif ederek bize hem maddi hem de manevi desteğini esirgemeyen Güneysu Belediye Başkanı Sayın Rifat ÖZER'e de sonsuz teşekkürlerimizi iletiyoruz.

Başta Filistin ve Ortadoğu olmak üzere tüm dünyada Müslümanların huzur içinde yaşadığı günler görmek dileğiyle.

ÇİZGİLERLE HADİSLER

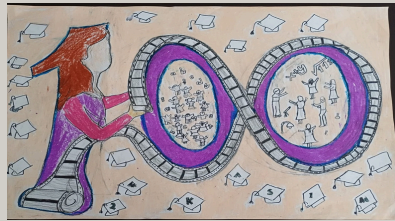

ÖĞRENCİLERİMİZDEN ÖĞRETMENLER GÜNÜ

RESİMLERİ

BERRA DEMİRKAN
7/B

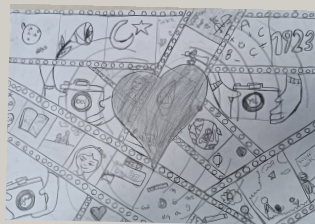
ZINNURE HARMAN
7/B

AYŞE BETÜL KESKENLER
7/B

BELİNAY PEHLİVAN
8/A

CEMRE YILMAZ
6/B

FEYZANUR TÜRK
8/A

ETKİNLİKLERİMİZ

Güneysu Belediye Başkanımız Sayın Rifat ÖZER "Cumhuriyetimizin 100. Yılında Demokrasimiz" konulu söyleşi gerçekleştirerek öğrencilerimizin de sorularını cevaplandırdı.

Cumhuriyetimizin 100.yılı etkinlikleri kapsamında Tarih Öğretmeni Umut İPEKÇİ okulumuz öğrencilerine "İstiklalden İstikbale" konulu konferans verdi.

Hitabet dersi etkinlikleri kapsamında okulumuz 11-A sınıfı öğrencileriyle Kible Dağı Cami'ne cuma namazını eda etmek, bölgenin ve caminin tarihi hakkında bilgiler almak için gittik. Ziyaretimizde cami imamı bize caminin tarihi ve önemi hakkında bilgi verdi. Ayrıca diyanet yayınlarının çıkarmış olduğu "Geçerken" adlı edebiyat dergisinin ekim ayı sayısını önceden okumuş olan öğrencilerimizle birlikte mütala ettik.

ÇEDES Projesi mart ayı etkinlikleri kapsamında okulumuz öğrencileri ile Pazar Sahil Müfrezesi Şehitliğine ziyaret düzedik. Öğrencilerimiz şehitlik ziyaretinde şehitlerimiz için Yasin okuyup dua ettiler.

Okulumuzda "12 Mart İstiklal Marşı'nın Kabulünün 103. Yıl Dönümü ve Milli Şairimiz Mehmet Akif Ersoy'u Anma Günü" tören programı gerçekleştirdik. Programımızda Güneysu Kaymakamımız Muhammed İkbal YELEK, Güneysu Belediye Başkanımız Rifat ÖZER, Güneysu İlçe Milli Eğitim Müdürümüz Ömer Faruk KÜLÜNK ve ilçe protokolü ile değerli velilerimiz bizleri yalnız bırakmadılar.

Vakti Kuşanmak Projesi kapsamında Hatice KÖSE hocamız okulumuzda her sınıf düzeyinde namaz konulu vaaz verdi. Öğrencilerimizin istifade etmesi temennisiyle hocamıza teşekkür ediyoruz.

Afet Farkındalık Eğitimleri kapsamında okulumuzda deprem tatbikatı yaptık. Okul idaremiz ve öğretmenlerimizinde katıldığı tatbikat siren sesiyle başlayıp dikkatli bir şekilde öğrencilerimizin bahçemizdeki toplanma alanına götürülmesiyle son bulmuştur.

Mevlid-i Nebi Haftası nedeniyle okulumuzda İlçe Milli Eğitim Müdürümüz, şube müdürlerimiz ve ilçe vaizimizin katılımıyla kutlama programı gerçekleştirdik.

Okulumuz Afete Hazırlık kulübü rehber öğretmeni Muhammet Yılmaz ve kulüp öğrencileri, 28 Şubat Sivil Savunma Günü etkinlikleri Rize AFAD İl Müdürlüğüne gezi düzenlediler.

Osman Erkan Kız Anadolu İmam Hatip Lisesinde geleneksel hale getirdiğimiz ramazan ayında mukabele şeklinde okunan geleneksel hatim programımızı gerçekleştirdik.

Okulumuz mezunlarından olan ve Samsun 19 Mayıs Üniversitesi Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık bölümünde okuyan öğrencimiz Nursemin TAŞÇI okulumuzu ziyaret etti. Sınava hazırlık ve sınav sonrası tercih süreci ile ilgili deneyimlerini, üniversite sınavlarına hazırlanan öğrencilerimizle paylaştı

Hitabet ve Mesleki Uygulama Dersi vaaz uygulamaları kapsamında öğrencimiz, Güneli Köyü Kız Kuran Kursunda hanımlara yönelik "Dua" konulu vaaz verdi. Kurs hocası Emine Bayrak hocamıza katkılarından dolayı teşekkür ediyoruz.

ÇANAKKALE GEÇİLMEZ

Yıl 1915. Yer Çanakkale.

Bir tarafta dünyanın en güçlü gemilerinden oluşan 'Yenilmez Armada',

Diğer tarafta cefakar ve sınırlı imkanlara sahip Türk askeri.

Bir tarafın elindeki en büyük koz güçlü silahları,

Diğer tarafın tek gücü ise iman ve vatan aşkı ile dolu bir kalp.

İngilizlerde kendine güven tam.

O kadar ki gemiler tek başına yeter diye düşünüyorlar

Bu 'Hasta Adam'ın kalbini delip geçmeye.

Askerlerimize gerek bile yok düşüncesindeler.

Hatta şu özgüvene bakın ki

Gazetecilere randevular verilmiş.

Buluşma yeri ve saati,

Her şey planlanmış;

İki hafta sonra, İstanbul'da.

Artık her şey hazırdır.

Ve o gün gelmiştir artık.

Tarihler 19 Şubat'ı göstermektedir.

Bir anda boğazda onlarca gemi gözüktür.

Daha ne olduğu tam anlaşılmadan

Muhteşem bir top atışı...

İlk ateş altı saate yakın sürmüştür,

Ve düşman gemilerinden atılan top sayısı yaklaşık olarak 500...

Yağmur misali yağın güller

Toprağın altını üstüne getirmekte,

Askerlerimizi diri diri toprağa gömmekte.

Geçmek bilmeyen anlar yaşıyor.

Ve ateş kesiliyor.

Çünkü saatlerce süren ve yüzlerle merminin atıldığı bir yer.

Canlı kalması mümkün değil.

Ölenler ölmüş, kalanlar ise cepheden uzaklaşıp kaçmıştır.

Gemiler bu güven içerisinde yaklaşıyor kıyıya.

Artık Çanakkale geçilmiştir.

Hayır,

Nasıl olur?

Saatlerce bombalamışlardı siperleri,

Asker kalmış olması mümkün değildi.

Ölmediyse bile kaçmış olmaları gerekiyordu.

Nasıl bir insan, nasıl bir askerdi bunlar?

Nasıl olur da ateş etmeye başlayabilirlerdi?

Yara almıştı gemiler,

Geri çekilmek gerekiyordu.

Galiba çok fazla hafife almışlardı "Hasta Adam" ı.

Kısa bir toplanma arası verildi ve yeni plan yapıldı.

Yeniden ve yeniden harekâtlar yapıldı.

Randevu zamanı çoktan geçilmişti.

Artık girmek gerekiyordu İstanbul'a.

Tabi öncesinde Çanakkale'yi geçmek gerekiyordu.

Hazırlıklar yapılmıştı ve bu sefer zafer kesindi!

Ama Türkler de boş durmuyordu.

Ellerindeki kısıtlı imkânları nasıl da etkili kullanıyorlardı.

Bu kez düşman kararlıydı boğazı geçmeye, Topçular yetersiz kalabilirdi.

Çözüm mü?

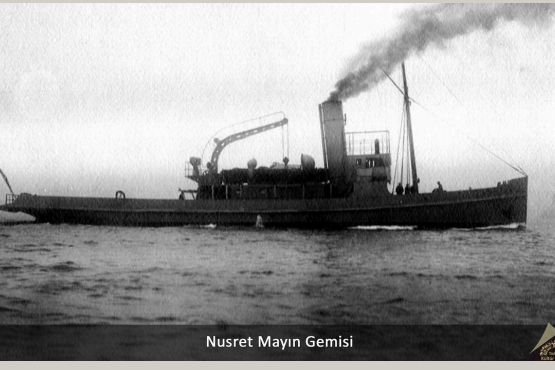
Elimizde kalan mayınlar.

İyi de düşman gemileri boğazdayken nasıl denize döneceklerdi ki?

Hem sayıları da çok azdı,

Boğazı kapatmaya yetmezlerdi.

Çok etkili kullanmak gerekiyordu.

Ve bir rüya,
Bu kadar dua karşılıksız kalamazdı zaten.
Mayınlar kıyıya paralel döşenecekti!
Ama bu boğazı kapatmazdı ki,
Nasıl durduracaktı gemileri?
Vardır bir hikmeti,
Bu manevi mesaj değerlendirilmeliydi.
Nusrat Mayın Gemisi bu işin çok yaşlıydı,
Kaptanı Hakkı Bey ise kalbiyle sorunlar yaşıyordu.
Nusrat görev yapabiliyordu ama Hakkı Bey'in kalbi
kaldıramazdı bu görevi,
Başkası seçilmeliydi.
Ama bırakır mıydı Hakkı Bey bu kutsal görevi?
Çocuklar gibi ağlıyordu bırakmamak için.
Kimse dayanamazdı o gözyaşlarına.
Ve bir ilahi yardım daha,
Sis yüzünden göz gözü görmüyordu.
Düşman gemilerine yakalanmadan döşemişti
mayınları Nusrat.

Düşman hücum emri vermişti,
Gemiler gözü dönmüşçesine bombalıyordu Gelibolu
sırtlarını.
Artık sabırları yoktu,
Daha da hoyrattılar bu kez.

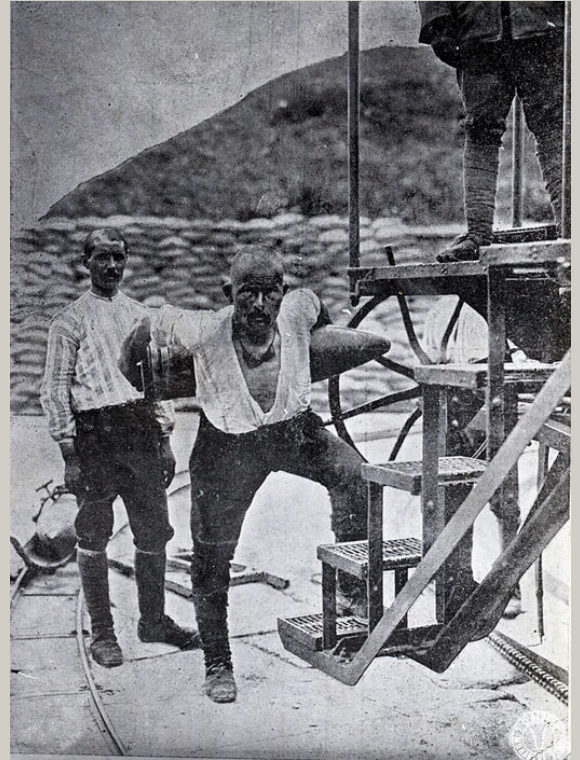
O da ne?
Nereden gelmişti bu gürültü?
Mayın mı patlamıştı yoksa?
Bouvet Zırhlısı'mıydı o dönüp duran?
Batıyor muydu yoksa?

Bir gemi daha alev aldı sanki.
Koca Seyit ne yapmıştı öyle?
Asansörü kırılan top ile mi vurmuydu o
gemiye?
215 kiloluk mermi nasıl konulurdu o topa?
Rüzgar tersine mi dönmüştü yoksa?
Kaçıyor muydu "Yenilmez Armada" ?
Hem de "Hasta Adam"a mı yenilmişti?

Yıl 1915,
Mart ayının 18'inci günü.
Bayram ki ne bayram.
Maneviyatın maddeyi yendiği bir bayram,
İnancın topu tüfeği alt ettiği bir bayram,
Hilal'in haç karşısında üstün geldiği bir
bayram.
Denizler, dağlar, yer, gök hep bir ağızdan
haykırıyor şimdi:
Çanakkale Geçilmez.

ÇANAKKALE GEÇİLMEZ.

HALİL İBRAHİM ÇOLAK
SOSYAL BİLGİLER ÖĞRETMENİ

LABORATUVARIMIZ VE BİLİŞİM SINIFIMIZIN AÇILIŞINI YAPTIK...

Okulumuzda öğrencilerimize daha kaliteli bir eğitim sunmak adına çalışmalarımız devam ediyoruz. Bu kapsamda Sayın Kaymakamımız, Sayın Belediye Başkanımız, Sayın İlçe Milli Eğitim Müdürümüz ve Şube Müdürlerimiz, Sayın İlçe Müftümüz ve Okul Müdürlerimizin katılımıyla laboratuvarımızın açılışını yaptık.

Ayrıca Rize Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Rektörlüğü'nün desteği ile okulumuza yeni bilişim sınıfı kazandırdık.

Öğrencilerimize hayırlı olmasını diliyor emeği geçenlere teşekkür ediyoruz.

NE DEMEK İSTİYOR?

(OSMANLI TÜRKÇESİ)

UYAN

Baksana kim boynu bükük ağlayan?
Hakk-ı hayâtın senin ey müslüman!
Kurtar o bîçâreyi Allâh için,
Artık ölüm uykularından uyan!

Bunca zamandır uyudun, kanmadın;
Çekmediğin kalmadı, uslanmadın.
Çiğnediler yurdunu baştan başa,
Sen yine bir kerre kımıldanmadın!

Ninni değil dinlediğin velvele...
Kükreyerek akmada müstakbele,
Bir ebedî sel ki zamandır adı;
Haydi katıl sen de o coşkun sele.

Karşı durulmaz, cereyan sîne-çâk...
Varsa duranlar olur elbet helâk.
Dalgaların anlamadan seyrini,
Göz göre girdâba nedir inhimâk?

Dehşet-i mâzîyi getir yâdına;
Kimse yetişmez yarın imdâdına.
Merhametin yok diyelim nefsine;
Merhamet etmez misin evlâdına?

«Ben onu dünyâya getirdim...» diye,
Kalkışacaksın demek öldürmeye!
Sevk ediyormuş meğer insanları,
Hakk-ı übüvvet de bu cânîliğe!

Doğru mudur ye's ile olmak tebâh?
Yok mu gelip gayrete bir intibâh?
Beklediğin subh-i Kıyâmet midir?
Gün batıyor, sen arıyorsun sabâh!

Gözleri mâzîye bakan milletin,
Ömrü temâdîsi olur nekbetin.
Karşına müstakbeli dikmiş Hudâ,
Görmeye, lâkin daha yok niyyetin!

Ey koca Şark, ey ebedî meskenet!
Sen de kımıldanmaya bir niyyet et.
Korkuyorum, Garb'ın elinden yarın,
Kalmayacak çekmediğin mel'anet.

Hakk-ı hayâtın daha çiğnenmeden,
Kan dökerek almalısın merd isen.
Çünkü bugün ortada hak sâhibi,
Bir kişidir: «Hakkımı vermem!» diyen.

5 Şubat 1330 (18 Şubat 1915)

Mehmet Akif Ersoy

LUGATÇE

Biçare (بیچاره) farsça

"Çâresiz, âciz, zavallı"

Velvele (ولوله) arapça

1)"gürültü, patırtı."

2) mûsikîmizde usullerin zamanlarını daha küçük parçalara ayırarak vurma.

Müstakbel: arapça

1)"Bir süre sonra daha ileri bir tarihte olması, gerçekleşmesi beklenen, ilerideki."

2)"Eski, istikbal edilen."

3)"gelecek."

4)"gelecekteki, ileride ortaya çıkacak durumlar. "anlamlarına gelir.

Helâk (هلاك)

1)"ölme, mahvolma, yok olma."

2)"perişan olmak, bitkin duruma gelmek, çok fazla yorulmak"

Girdâb (گرداب) farsça

1)"Suyun kendi etrafında burgu gibi dönmesi ve döndüğü yer, su çevrintisi."

2)"içinden çıkılmaz tehlikeli veya zor durum "

İnhimâk: arapça

"Bir şeyin üzerine büyük bir istekle düşme, fazla düşkünlük, gayret."

Yâd (یاد) farsça

1)"Anma, hatırlama."

2)"Hatır"

3)"Hâtıra"

İmdâd (امداد) arapça

"İmdat, yardım"

Sevk (سوق) arapça

1)Önüne katıp bir yöne, bir yere doğru sürme, sürüp götürme

2)Gönderme, yollama

Tebah-Tabah (تبه – تباه) farsça

Yıkılmış, mahvolmuş, harap olmuş

İntibah (انتباه) arapça

1)Uyanma, uyanış

2)Uyanık olma, göz açıklığı, gâfil olmama.

3)Olan bir şeyden ibret alma, ders alma

Temâdi (تمادی) arapça

Uzama, sürüp gitme, devam edegelme

Müstakbel (مستقبل) arapça

Bir süre sonra, daha ileri bir târihte olması, gerçekleşmesi beklenen, ilerideki

Karşılana, istikbal edilen. Gelecek

Hudâ – Hüdâ (خدا) farsça

Allah, Cenâbı-hak

Meskenet (مسكنت) arapça

1)Miskin olma durumu, tembellik, uyuşukluk, âcizlik

2)Allah karşısında aczini, yokluğunu bilme, gerçek zengininin Allah olduğunun ve kulun O'na karşı mutlak bir ihtiyaç içinde bulunduğunun şuûrunda olma

Melanet – Mel' Janet (ملعنت) arapça

Lânete sebep olacak, lâneti gerektirecek kadar kötü iş ve davranış, alçaklık, mel'unluk

Merd (مرد) farsça

Mert insanlar, mertler, yiğitler

Şark (شرق) arapça

Dört ana yönden güneşin doğduğu yön, doğu

Niyet (نیت) arapça

1)Bir şeyi yapmayı önceden kurma, zihinde tasarlama, yapmayı aklına koyma, yapmaya karar verme

2)Namaz, oruç, abdest gibi ibâdetlere başlarken bu ibâdeti yapmaya karar verdiğini sözle söyleme veya içinden geçirme

CORDYCEPS MANTARLARI (ZOMBİ MANTARLAR)

Cordyceps sinensis, bir mantar türüdür, yağmur ormanları ve Çin'in bazı bölgelerinde yaşar. Türkiye'de ilk kez 2015'te bulundu. Karıncaları adeta zombileştiren bu mantar paraziti adeta onları ele geçiriyor.

"Bu mermi karıncaları endişe verici belirtiler gösteriyor. Asalak bir mantar türünden olan Cordyceps mantarları. Vücutlara ve beyinlere nüfus etmiş. Zehirlenen beyni, karıncayı yukarı yönlendiriyor. Sonra yön duygusunu kaybederek, alt çenesiyle bir sapı ısırıyor."

Hareketlerinin kontrolünü ele geçirmiş ama işler daha da kötüleşiyor. Mantar hayatta kalabilmek için yiyeceğe muhtaç. Ele geçirdiği hayvanı içeriden tüketmeye başlıyor. Onu kontrol ediyor, kullanıyor ama ölmesine izin vermiyor. Çürümesine bir şekilde engelleyerek onu hayatta tutuyor.

Bazı mantarlar var ki amaçları öldürmek değil, kontrol etmek. "Cordyceps mantarı binlerce farklı türü vardır. Ve şaşırtıcıdır ki her biri belli bir canlı türünde uzmanlaşmıştır. Bir kuklacının, kuklasının iplerini çekmesi gibi bir şey, hareketlerinin kontrolünü ele geçirmiş." Mantarlar bazı canlı türlerini ele geçiriyorlar. Kendilerine daha başka karınca kurbanlar bulacaklar. Sadece karıncalar da değil. Başka böcekler ve hatta bazı sürüngenler de. Yani soğukkanlı hayvanlar mantar enfeksiyonlarına yakalanabiliyorlar.

Ama insanların vücut sıcaklığı yüksek olduğu için mantarlar açısından pek de elverişli değil bizim bedenlerimiz.

Peki ya, insanların vücudu gibi gezegenimizin kendisi de ısınmaya başlar ve o mantarlarda daha sıcak ortamlarda yaşamaya alışıp kendilerine adapte edebilirse ne olur?

Rabia BÜYÜK 9/A

TÜBİTAK BİLİM SÖYLEŞİSİ: BEYİN BİLGİSAYAR ARAYÜZ SİSTEMLERİ

Dr. Öğretim Üyesi Onur Erdem KORKMAZ

"Beyin-bilgisayar arayüzü (BBA), kişinin beyin aktivitesini algılayan ve bu aktiviteyi bir bilgisayar veya diğer dış cihazlarla iletişim kurmak için kullanılabilir bir formata çeviren sistemdir.

BBA sistemleri için çeşitli beyin görüntüleme teknikleri, giriş işareti olarak kullanılmaktadır. Diğer alternatiflere göre birçok avantajı olmasından dolayı elektroensefalografi (EEG), BBA sistemlerinde sıkça tercih edilmektedir. Ancak, sadece EEG kullanarak yapılan çalışmalar, BBA sistemlerinin performansını tatmin edici bir seviyeye yükseltememiştir. Son yıllarda, beyin görüntüleme yöntemlerinin kendilerine özgü avantaj ve dezavantajlarından ötürü farklı sinyal kayıt yöntemlerini bir araya getirerek kullanma eğilimi artmıştır. Bu çalışmada, EEG+ yakın kızılötesi spektroskopisi (YKS) tabanlı BBA sistemlerinde makine öğrenme tekniklerinin kullanımına ilişkin yapılan mevcut araştırmaların bir incelemesi sunulmaktadır. Öncelikle, EEG ve YYS sinyallerinin tekli nasıl kullanıldığı ve daha sonra bu iki sinyalin nasıl hibrit BBA sistemlerinde bir araya getirildiği ilgili literatürle sunulmuştur. Çalışmalar incelendiğinde, hibrit BBA ile EEG'ye göre sınıflandırma doğruluğu ortalama %7.58, YYS'ye göre ise %13.04 artış hesaplanmıştır. Ulaşılan sonuç, hibrit BBA sistemlerinin insan-makine etkileşimini iyileştirmeye önemli katkılar sağlayacağını göstermektedir."

Toplumumuzun bilime ve teknolojiye olan ilgisini, sevgisini ve farkındalığını artırmak amacıyla öğrencilerimizin ve öğretmenlerimizin katılımıyla okulumuzda "TÜBİTAK Bilim Söyleşisi" gerçekleştirildi.

Yürütücülüğünü Okul Müdür Yardımcısı Yavuz AKÇAY'ın yaptığı söyleşide Erzurum Atatürk Üniversitesi Dr. Öğretim Üyesi Onur Erdem KORKMAZ konuşmacı olarak katıldı ve "Beyin Bilgisayar Arayüz Sistemleri" hakkında bilgiler verdi.

Söyleşi sonrası İlçe Milli Eğitim Müdürümüz Ömer Faruk KÜLÜNK tarafından Dr. Öğretim Üyesi Onur Erdem KORKMAZ'a ve Okul Müdür Yardımcımız Yavuz AKÇAY'a sertifika takdim edildi. Hocamıza ve emeği geçen öğretmenlerimize teşekkür ediyoruz.

BAŞARILARIMIZ

Mesleki yarışmalarda hafızlık dalında ortaokul seviyesinde Betül YILMAZ ve lise seviyesinde Aynur TURAN il 2.si olmuştur.

"Sağlıklı Nesil Sağlıklı Gelecek" projesi kapsamında düzenlenen "Bağımlılıkla Mücadele" konulu edebi eser yazma yarışmasında okulumuz öğrencisi Aynur Turan il 1.si olmuştur.

Rize'de yapılan bilek güreşi yarışmasında öğrencimiz Damlanur YILMAZ son iki yılın şampiyonunu yenerek Rize il 1.si olmuş ve altın madalya kazanmaya hak kazanmıştır.

Genç Nida Kuran-ı Kerim yarışmasında ortaokul düzeyinde Elif KAYA il 2.si olmuştur.

Öğrencimiz Sudenaz ERKAN Karadeniz Bölgesi Karate Turnuvasında 1. olarak altın madalya kazanmıştır.

Öğrencimiz Havvanur KONDAKÇI karate turnuvasında 52 kiloda il 1.si olmuştur.

Gazze'de çocuk olmak konulu yapılan kompozisyon yarışmasında öğrencimiz Feyzanur TÜRK ilçe 1.si olmuştur.

Güneysu genelinde düzenlenen öğretmenler günü konulu resim yarışmasında öğrencimiz Zinnure HARMAN ilçe 3.sü olma başarısı göstermiştir.

Öğrencimiz Melek Nur KARAL "İstiklal Şairi Akif" Şiir Okuma Yarışmasında İlçe 1.si Oldu

Bilek güreşi yarışmasında öğrencilerimiz Henedi AVAD ve Nisa KAZDAL il 4.sü olma başarısı göstermişlerdir.

23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı kutlamaları kapsamında ilçemizde ortaokul öğrencileri arasında düzenlenen kompozisyon yazma yarışmasında, öğrencimiz Feyzanur Türk ilçe 1.si oldu.

ÖĞRENCİLERİMİZİ TEBRİK EDİYOR BAŞARILARININ DEVAMINI DİLİYORUZ.

Çay Öz-gür'se içilir

VERİMLİ DERS ÇALIŞMA

Başarı her çocuğun tatmak istediği bir lezzettir ve bu lezzeti tatmak da çalışmaktan geçmektedir. Öğrencilerden sık sık çalışıyorum ama olmuyor sözünü duyarız. Çocuğun çalışması kadar aynı zamanda nasıl bir çalışma düzeni içinde olduğu da önemlidir. Burada karşımıza verimli ders çalışma kavramı çıkmaktadır. Peki nedir verimli ders çalışma? Verimli ders çalışma, öğrenme yeteneğinin ve potansiyelinin belirli bir amaç doğrultusunda en üst seviyeye çıkarmak için yapılan bilinçli ve planlı çalışmadır. Verimli ders çalışmada zaman, öğrencinin belirlediği amaç ve öncelikleri doğrultusunda programlı ve verimli olarak kullanılır. Verimli bir şekilde ders çalışarak öğrenmenin kalıcı olması sağlanır. Verimli ders çalışarak öğrenci ödev yapma alışkanlığı kazanır. Bu da öğrencinin akademik anlamda daha başarılı olmasını, sınav kaygısı ile başa çıkmasını sağlar. Verimli ders çalışma ile öğrenci kendini sınavlara daha hazır hisseder.

"Bilinçsizce çok çalışmak" değil "Bilinçli bir şekilde verimli çalışmak" bizi başarıya götürür!

Peki Verimli Ders Çalışma Nedir?

Çalışma süresi bir seans için 1-1.5 saatten fazla olmamalıdır. Düzenli molalar vererek yaptığınız 1-2 saatlik çalışma hiç ara vermeden yapılan 5 saatlik çalışmadan daha verimlidir.

Her gece yatmadan önce "Bugün başarıyı artırmak için ne yaptım?" sorusunu kendinize sorun ve o gün çalıştıklarınıza göz atarak bu soruyu yanıtlayın.

Verimli olan saatlerinizi kolay anlayabileceğiniz konulara ya da derslere ayırmayın. Verimli saatlerde sizin için zor olan derslere çalışın ve zoru başarmanın mutluluğunu yaşayın. Zorlandığınız kısımları parçalara bölerek çalışmayı deneyin. Her parçayı çalıştıktan sonra tekrar ederek pekiştirin.

Saatlerce aynı dersi çalışmak verimi düşürür, yorulmadan ara vermeyi öğrenin. Aynı türden dersleri art arda çalışmak yerine, bir işlem dersinden sonra, okuyarak çalışacağınız başka bir derse geçin. Çalışırken hayallere daldığınızı ve konudan uzaklaştığınızı fark ederseniz, önce hayalinizi ertelemeyi deneyin. Örneğin vereceğiniz ilk molada hayal etmeye devam edebilirsiniz. Bu bir anlamda çalışma sonrası ödül gibi de gelebilir ve motivasyonunuzu artırabilir. Hayal etmeyi ertelemekte zorlanıyorsanız, kurduğunuz hayale devam edin ve bitirin. Aksi halde derse aklınızı veremeyecek ve yeniden düşüncelere dalıp gideceksinizdir. Hayal kurmanız tamamladığında yeniden dersinize odaklanabilirsiniz.

Çalışmanın aktif olabilmesi için değişik yöntem ve tekniklerle çalışın. Her konu için farklı bir teknik kullanın; okuma, anlatma, not alma, uygulama, tartışma gibi farklı çalışma türleri aktif çalışmanızı sağlar.

Ders çalışmanızı aksatan ve kolaylaştıran alışkanlıkların birer listesini yapın. Listenizde yer alan olumsuz alışkanlıkları bırakmaya çalışın. Olumlu alışkanlıkları pekiştirmek için çaba gösterin.

BİR GÜZ ZAMANI DÜŞMEYEN YAPRAK

Bir güz zamanı, ikinci vakti, hava sıcaklığını kaybetmeye yeni yeni başlıyor, bulutlar kendilerine koloni kurmuş ayrı ayrı geziniyor, güneş çökmeye başlamış.

İşte tam bu vakit; şehrin merkezindeki bir okulda, sonbaharın sakinliğine savaş açan bir heyecan var havada. Bir serçe bunu hissetmiş gibi şarkılar söylemeye başlamış, kanatlarını iki yana çıkararak arkasında tatlı bir hava bırakıyor, süzülüyor ve okulun batı tarafındaki bir sınıfın penceresinin dış mermerine konuyordu. Serçenin getirdiği bu tatlı şarkıya kulak veremeyecek kadar dalgın bir öğrenci, tek başına oturduğu en arka sırada batan güneşin camdan sızan ışığının gölge yaptığı titreyen ellerine hâkim olmaya çalışıyordu.

Elleri sonunda kavuşacağı mutluluk umuduyla sıranın altında; sanki etraf çok soğukmuş gibi titriyor, kış ayı karla oynamış bir çocuğun elleri gibi sızlıyordu. Ellerinin soğukluğuna tezat; yüzü allaşmış, sımsıcak.

Sabırsız duygular açığa çıkma arzusuyla göğsünü delegecek gibi baskı yapıyordu bedenine; derin derin nefes alma ihtiyacıyla yerinde kıpırdanıyor, dersin başından beri gitmek için can attığını belli eder bir şekilde toplu sırasının sallanmasına sebep oluyordu. Vücudu hisleriyle resmen bütünleşmiş, ona meydan okur gibi görüşünü bulandırıyor; gözlerini iri iri açmasına rağmen etrafını görmek için bir hayli zorlanıyordu.

Tık...

Duyduğu hocaya ait uğultulu, anlaşılması zor ses bile bu küçük tıkırtının kulaklarını çınlatmasına mani olmadı. Bugün, tam şu an, iki dakika sonra çalacak zil sesi onun nefesi olacaktı. Yarım kalmış hayatı tekrar başlayacak, tekrar gözlerini açacaktı. Tekrar yaşayacaktı.

Hemen şuradan, tüm günün birikmişliğini kokusundan belli eden şu sınıftan arkasına bile bakmadan kaçmayı, nefesine sımsıkı sarılmayı ve ruhunun bir dokunuşla tekrar dirilmesini sağlamayı arzuluyor; ne daha fazla tam karşısında yukarıya bakarak tüm ders boyunca odaklanmış olduğu gümüş, parlak saati görmek istiyor ne de hocanın yorgun yorgun gelen sesini işitmek istiyordu.

Kurumuş, ısılmaktan yaraladığı dudaklarından cılız cılız çıkan sıcak havayı hatırlamıyordu ki nefesini bu kadar keskin hissetsin. Göz bebekleri dikkatle saatin üzerinde ve yine bir ses: Tık... Şimdi umutlarıyla ölü ruhu coşarken tamamen bir dakika kaldığının bilincindeydi. Kalbi gümbür gümbür, sanki onsuz geçen tüm ölüm dakikaları yetmemiş gibi bambaşka bir ölümle yüz yüze. Sanki sabahtan beri kendisini bu ana hazırlamamış, gözlerini defalarca sulandırmamış.

Düşünceler çok hızlı, sanki zaman daha yavaş aksın diye inat eder gibi, akıp gidiyordu öylece bu bir dakikalık zaman nehrinde. Bir zil sesine bu kadar hasret kalınır mıydı sahi?

Hala saate odaklı bakışları. Artık rengi hafif hafif silinmiş duvar kararıyor ve sadece saati görebiliyordu: otuz iki, otuz bir, otuz... Otuz saniye. Mümkün müydü kalbinin daha hızlanması? Göğsünü delegecek şiddetle çarpması? İçinde eğitemediği nefsi duygularıyla baş başa dövüşüyor, sınıftaki kimse onun bu yalnızlığını bozamaz.

İçinde volkan gibi patlamak isteyen bir his vardı: Sabırsızlık. Bu sabırsızlığı şimdi onu bir telaşa sürüklüyordu. Çehresini terletiyor, nabzını hissettiriyordu. Her şey, diye düşündü. Her şey eskisi gibi olacak, hüznün gölümde yalnız değilim artık. Sonbahar yaprağını dökecek, hasretiyle tuttuğum yaprağım yavaşça süzülecek ve su yüzeyime dokunduğu an bir dalgalanma yaratacak, bu titreşimin bir kavuşma olduğunu tüm tabiat bilecek.

Dizleri öyle titriyordu ki kalkarken yere düşme ihtimali onu korkutuyordu. Ah, hemen bitse şu birkaç saniye! Zamana yalvaracaktı adeta. Bir ömür kadar uzundu beklemek.

Ve son: üç, iki, bir...

Tık...

Şimdiye kadar hiç haz etmediği bu melodi dizlerini öyle bir sarstı, kulaklarını öyle bir uğuldattı ki yere yığılıp kalmaktan korkuverdi. Şimdi bu merdivenlerden insanları eze eze geçerken her ileri adımı onu daha çok geriye çekiyor gibi hissediyor, tüm dünyayı kendine düşman sayarcasına koşuyordu. Bir paradoksa hapsolmuş, her adımına düşman kesilmişti. Büyük bir savaş içindeymiş gibi adımlarını sert sert basıyordu. Her adımı "Ben geliyorum, hissediyorsun değil mi? Senin için bu savaşı veriyorum!" diye çığlık atıyordu. İçine ektiği bir umut tohumu vardı ve suyuna muhtaçlığından sızlıyordu. Ruhuna öyle bir öpüş lazımdı ki terk edilmiş gönlü tekrar can bulsun, yalnız kalmasın. Gönül anahtarını eline alan umudu, açmıştı kalbinin kapılarını tekrardan; onu yeniden ağırlamaya hazırdı.

Bahçeye inmeden merdivenlerin başında, en yüksek basamakta kaldı. Her an düşecek gibi hissettiren dizlerine rağmen parmak uçlarında havalandı, etrafı incelemeye başladı. Düzlük, kaldırım taşlarıyla döşenmiş bahçenin kenar bölgelerinde küçük ayırık yeşillik bölgeler, öğrencilerin diktiği fidanlarla süsleniyordu. Gökyüzü sıcak renkleri ağırlıyor, okul çıkışı telaşının hararetine bulaşıyordu.

Soğuk hava yüzüne iğneler batırırken körüklenmiş bir his vardı içinde: Özlem. İçinde alev alev yanıyor, uzun zamandır ustaca muhafaza ettiği bu his saklandığı yerden çıkmak için can atıyordu. Nasıl da acizce titriyordu şimdi? Bu kalabalığın içinde, birbirleriyle vedalaşan dostların resmi hafızasına işlenirken önüne düşen kirpiklerinin kahverengiliği görüşünü kapatacak diye bir hayli korkuyordu. Görmek istediği sadece bir kişi vardı: Ruhuna tanıdık bir dost olan, bir kıvılcımıyla dirildiği ve bir ters adımıyla hiçe dönüştüğü...

Bahçeye inmeden merdivenlerin başında, en yüksek basamakta kaldı. Her an düşecek gibi hissettiren dizlerine rağmen parmak uçlarında havalandı, etrafı incelemeye başladı. Düzlük, kaldırım taşlarıyla döşenmiş bahçenin kenar bölgelerinde küçük ayırık yeşillik bölgeler, öğrencilerin diktiği fidanlarla süsleniyordu. Gökyüzü sıcak renkleri ağırlıyor, okul çıkışı telaşının hararetine bulaşıyordu.

Soğuk hava yüzüne iğneler batırırken körüklenmiş bir his vardı içinde: Özlem. İçinde alev alev yanıyor, uzun zamandır ustaca muhafaza ettiği bu his saklandığı yerden çıkmak için can atıyordu. Nasıl da acizce titriyordu şimdi? Bu kalabalığın içinde, birbirleriyle vedalaşan dostların resmi hafızasına işlenirken önüne düşen kirpiklerinin kahverengiliği görüşünü kapatacak diye bir hayli korkuyordu. Görmek istediği sadece bir kişi vardı: Ruhuna tanıdık bir dost olan, bir kıvılcımıyla dirildiği ve bir ters adımıyla hiçe dönüştüğü...

İzlemeye devam etti ısrarla, bahçe duvarlarına renkli tebeşirlerle çizilmiş karalamaları ilk defa fark ediyordu. Bu karalamalar onun anılarını uyandırıyor, gözünün önüne bir film düşürüyordu: Bir boyalı duvar, dört renkli el, kızgın annesi. Gördüğü ve göreceği her ayrıntı aklında sadece bir karakter canlandırıyor, sadece o.

Titrek göz bebekleriyle bir avuç yer kalmayacak şekilde inceledi her yeri. Burada olmalı, elbet burada olmalı. Buradaki herkes yabancıydı ona, zira o bir yarımdaydı. Sadece görmeye muhtaçtı; ah bir görse, biliyordu bu yabancıların arasında onu hemen anlardı. İnsan kendisini tanımaz mıydı? Farklı olmadığı yarısını hissetmez miydi?

"Kızım..." diye bir sesi uçurdu kulağına rüzgâr. Bir hışımla arkasına baktı, işte orada. Biricik babası, yegâne yarım parçası, giderken kırıp döken, gelince güller açtıran...

Sımsıkı sardı kollarını karşısındaki adama, kaçmasından korkar gibi. Burun direği yanaklarını ıslatan gözyaşlarıyla eş zamanda sızlıyor, bir meftuna benzer iç çekişlerle gözlerini sımsıkı yumuyordu. Söylemek isteyip de içinde biriktirdiği ne sözler vardı ona. "Ah bir bilsen babacığım; ne kadar hasret kaldım sesine, kokuna, ruhuna..." diye haykırmak istedi lakin dudaklarına mühür vurulmuş gibi tek bir ses çıkaramadı.

Öğrenci kalabalığının uğultulu seslerini artık duymuyor, tüm duyuları sadece sarıldığı beden için çalışıyor, kendini tamamen ona adanmış. Kurak toprağı sulanıyor, tohumu büyüme sevinciyle kollarını semaya uzatmaya çalışıyordu.

Belinde hissettiği nasırlı el ile yumduğu gözlerini ürpertiyle açtı. Bu dokunuş, hayır bu dokunma şekli hiç tanıdık değildi. Soğuk, uzak, mesafeli... Bu babasının dokunuşu değildi.

Yavaşça geri çekildi, kirli sakallı adam da bunu bekliyormuş gibi itiraz etmedi. Islak yanakları soğuk havanın esintisiyle kurumaya yüz tutmuşken büyükçe açtığı gözlerini babasının sert çehresine dikti. En son gördüğü zamandan çok daha bitkin ve sert yüzü yaşlılığın getirisiyle kırışıklıkları barındırıyordu. Yara izleri sayılamayacak kadar fazlaydı, en çok da elmacık kemiğindeki iz dikkat çekiyordu. Bakışları düz, soğuk, ruhsuz... Bu yabancı adam gerçekten babası mıydı? Yıllardır özlemiyle yaşadığı, başı annesinin dizlerinde ağlarken "Bir daha görebilecek miyim anne?" dediği, yarım parçası, dokunuşu ürperti veren bu adam mıydı?

"Arabada konuşalım." İşte bir ses bu kadar keskin olabilirdi. Bir bıçaktan daha keskin, daha yaralayıcı, daha soğuk...

"Peki." diye fısıldadı. Öyle ki sesini kendi bile duyamadı. Yerinde büzüle büzüle önündeki adamı takip etti. Bunca zaman yabancı dediği bu öğrenci kalabalığı, önündeki tanıdıktan daha sıcak hissettiriyor; bu gerçek parmaklarını uyuşturuyordu.

Bir ömür gibi süren bu sessiz yürüyüşün sonunda siyah arabanın kapısına düşen yansımasıyla bakişti; bir kendine, bir de binmesini bekleyen adama baktı. Kapıyı açtı, kemerini bağladı, çantasını arka koltuğa koydu ve bu adama duyduğu özlem yüzünden yara yaptığı tırnaklarının kenarlarına baktı.

Kokusu, sesi, görünüşü... Bu adam babasıydı. Pekâlâ, apaçık ki bu adam onun babası. Ama hatıralarının değil. Ruhunun, gönlünün değil.

"Yarın gidiyorum." diye kuru bir ses çıktı yanındaki bedenden. Her cümlesi, bir öncekinden daha çok üşütüyor, daha birkaç dakika önce külden elbisesiyle dansa kalkan ruhu şimdi yavaş yavaş yoruluyordu. Kalp atışları yavaşlıyor, heyecanını yitiriyor, yanaklarını süslemiş allıklar kayboluyor, titreyen dizleri ve elleri sakinleşiyordu. Tüm adrenalin ve umut, bir nebze bile bırakmadan vücudundan ayrılıyor; ta ki evine gidene dek.

Ruhu bu yabancıyı anlayamadı, tanıyamadı ve hissedemedi. Bulutlar karardı, birbirlerine savaş açtı. Güneş battı, hava karardı; su damlayan tohum büyüdü, siyah bir güle dönüştü. Heyecan kokusu sonbahar sakinliğine yenildi. Bekleyeceği bir şey kalmadı. Artık ruhunun yarısı değişmişti, ruhları birbirine uymayan iki parçaya dönüşmüştü.

Güz geldi ama o yaprak bir daha düşmedi, bir daha suyu titretmedi. Zira artık yaprağı onun yaprağı değildi.

Özlemi onu öldürmüş, sahtekâr umudu dirildiğine inandırmıştı. Şimdi ise havanın karardığı bu vakit penceresinden öylece şehri izlerken gönlünün açık kapısından içeriye rüzgâr esiyor, külden elbisesini uçuşturuyor, ruhu üşüyordu. Ölü ruhu çırılçıplak, öncekinden daha ölü, daha yıkılmış. Ama artık ısınmak istemiyor, ölüm ona soğuk bir haz yüklüyor; enkazında anılarıyla baş başa, yarım benliğiyle yapayalnız.

Bir güz zamanı, akşam vakti, hava sıcaklığını kaybetmiş; doğa kasvetli, suskun.

AYYILDIZ

KİTAP & KİRTASIYE

HÜR ÇAY
ÇAYIN DOĞAL HALİ

EN YÜKSEK TEPELERDEN

<https://www.hurcay.com.tr>

0536 210 2222

33
yıl

ORÇAY

"ORijinal çay"

YERLİ ÜRETİM
MİLLİ MARKA

Buyrun Bir Çayımızı İçin.